

Λέσχη ανάγνωσης – Δημιουργική γραφή

- ☞ **Θέμα:** Να προσπαθήσετε να μετασχηματίσετε το πιο κάτω απόσπασμα σε ποιητικό κείμενο, έχοντας υπόψη σας και το περιεχόμενο ολόκληρου του βιβλίου «Το τίμημα της ζωής μου». ¹

Η χαμένη παιδικότητα

Φεβρουάριος του 2003. Πάνε δύο χρόνια τώρα που είμαι σκλάβος της οικογένειας Οκπάρ. Δύο χρόνια που σκοτώνομαι στη δουλειά για χάρη τους από το πρωί μέχρι το βράδυ και κοιμάμαι στο υπόγειό τους. Δύο χρόνια που τους μαγειρεύω και τρώω τα απομεινάρια τους. Δύο χρόνια που φροντίζω τα παιδιά τους, κρατάω το σπίτι τους, πλένω, σιδερώνω και τακτοποιώ τα σεντόνια και τις πετσέτες τους. Δύο χρόνια που τρίβω τις χοντρές γάμπες της Λίντα και τραβάω το καζανάκι όταν εκείνη βγαίνει από την τουαλέτα...

Δύο ατελείωτα χρόνια αιχμαλώσις, εκμετάλλευσης και ταπείνωσης. Είμαι δεκαπέντε χρόνων, αλλά δεν είμαι πια άνθρωπος. Είμαι απλώς μια σκιά. Τα πάντα πάνω μου έχουν σβηστεί: οι κόρες των ματιών, η φωνή, το χαμόγελό μου. Σωματικά, έχω γίνει ένα ζόμπι με απλανές βλέμμα, μια ζωντανή νεκρή τσακισμένη από την κούραση, που κολυμπάει, γελοία και αξιολύπητη, μέσα στα συνήθως τεράστια παλιομοδίτικα παλιόρουχα που μου δίνει η Λίντα. Ο φόβος και η απόγνωση με έχουν τσακίσει ψυχολογικά. Επιβιώνω κλέβοντας την τροφή μου και ξεκλέβοντας λίγες στιγμές ύπνου, όποτε μου δίνεται η ευκαιρία.

¹ Μυθιστόρημα της Tina Okpara.

ΠΙΚΡΗ ΖΩΗ

Μαύρα πονεμένα μάτια
Μία καρδιά που χτυπά δυνατά
μήνυμα μιας ψυχής που υποφέρει
Το μέλλον αβέβαιο
Ο δρόμος σκοτεινός
Ο Άγιος Βασίλης απών
Μοναδική ελπίδα να γίνει ΜΕΓΑΛΟΣ
Το όνειρο της ελευθερίας άπιαστο
Βοήθεια... Βοήθεια...

Δέσποινα Χριστοδούλου, Γ5

Το όνειρο...

Ένα παιδί μια σκιά,
Ο ήλιος βαρύς, ασήκωτος
Τα χέρια ματώνουν
Η ψυχή αιμορραγεί
Το μυαλό ταξιδεύει
Σε φωτεινά αστέρια
Ζητά μονάχα ένα βιβλίο.

Ιωάννα Πολυδώρου, Γ5

Μικρή Ελπίδα...

Το σώμα ασχημάτιστο
Κατάστικτο από πληγές κουρσάρων
Τα μάτια, βιβλίο τραγωδίας
Δίπλα από το κρεβάτι της ντροπής
Ένα χειροποίητο παιχνίδι
Σ' απόσταση κραυγής ο θάνατος
Όμως ελπίζει...
Το φεγγάρι θα φωτίσει το δικό της δρόμο.

Μαρίνα Αγγελίδου, Γ5

Τα μάτια των δούλων παιδιών σιγά σβήνουνε,
Πες το κρύο, την πείνα, τον πόλεμο των δυνατών.
Κι άλλα πάλι τη νύχτα στους δρόμους μια τύχη γυρεύουνε,
Αφημένα στη μοίρα, τη φτώχεια των καιρών,
Μα ο κόσμος παγωμένος, πικρός και εχθρικός
σ' αυτή τη γλυκύτατη αφέλεια που έχουν τα παιδιά
Ένα θαύμα μόνο αν συμβεί μέσα σε μια νύχτα αστραφτερή
Το χαμόγελό τους να λάμψει ξανά.

Ιωάννα Αλέκκου, Γ5

Πάνε τέσσερα χρόνια από τότε που έγινα
η σκλάβα της οικογένειάς τους.
Τέσσερα χρόνια που σκοτώνομαι στη δουλειά για χάρη τους.
Που από το πρωί μέχρι το βράδυ κοιμάμαι στο υπόγειό τους.
Τέσσερα χρόνια που τους μαγειρεύω και τρώω τα απομεινάρια τους.
Τέσσερα χρόνια που φροντίζω τα παιδιά τους.
Τέσσερα ατελείωτα χρόνια αιχμαλωσίας, εκμετάλλευσης και ταπείνωσης
της οικογένειας Οκπάρα.

Φιλίππα Νεοκλέους, Γ5

Παιδική δουλεία

Στα χρόνια μας όχι και πολύ παλιά
συνέβη το να παίρνουνε παιδιά
να τα εξοντώνουν στη δουλειά...
Σε άλλες χώρες μακριά
γινότανε πολύ συχνά
το να παίρνουν τα παιδιά και
να τους φέρονται σαν τα σκυλιά...

Ανθη Γεωργίου, Γ5

Ένας άγγελος από τον ουρανό κατέβηκε στη γη
και είδε παιδιά σαν την Τίνα,
που βάσανα πέρασαν πολλά.
Από τα μάτια του τότε κύλησαν δάκρυα πολλά
και ευχήθηκε ένα θαύμα να συμβεί·
χαμόγελα αστραφτερά να έχουν πάλι τα παιδιά.

Αντουανέττα Χρυσάνθου, Γ5

Ένας άγγελος απ' τα ουράνια
στον κόσμο κατέβηκε
για να δει τα παιδιά
στον πλανήτη μας πώς περνούν...
Ένα δάκρυ πικρό
απ' τα μάτια του κατρακύλησε
Για τα βάσανα που είδε
και άκουσε να περνούν.

Δέσποινα Νεοφύτου, Γ5

Γυμνάσιο Ύψωνα
Σχολική χρονιά: 2013-2014
Διδάσκουσα:
Θεοδοσίου-Μελλίδου Σταματία